

SVETA TROJICA – leto A

Jezus in Nikodém

Bog je namreč svet tako vzljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak bi imel večno življenje. Bog namreč svojega Sina ni poslal na svet, da bi svet sodil, ampak da bi se svet po njem rešil. Kdor vanj veruje, se mu ne sodi; kdor pa ne veruje, je že sojen, ker ne veruje v ime edinorojenega Božjega Sina. Jn 3,16-18

Bog je svet tako ljubil, da je dal svojega sina

Praznik Svete Trojice je. Razmišljal sem, kako naj si predstavljam enega Boga v treh osebah, kakšno vlogo imajo te osebe do nas. Kot smo slišali danes v evangeliju sta najbolj aktivna Oče in Sin. Bog Oče daje svojega ljubljenega sina za nas, da bi se ne pogubili. Zelo pristržno opiše to dejanje papež Frančišek. Takole pravi:

V velikoduhovniški molitvi Jezus pravi: 'Zanje prosim, ne prosim za svet'. **»Jezus torej prosi za nas.** Kot je prosil za Petra in Lazarja. Jezus pravi: 'Vi vsi ste Očetovi. In jaz prosim Očeta za vas.' Ne prosi za svet, ampak prosi za nas, prosi za svojo Cerkev.

... Jezus je dober zagovornik in bo Očetu povedal zame. Jezus je prvi zagovornik, ki bo nato poslal Tolažnika. Ko imamo v župniji, doma, v družini kakšne probleme, moramo prositi Jezusa, naj prosi za nas.

*In kako Jezus danes prosi za nas? Ne govori veliko. Ne govori; ljubi. Nekaj je, kar danes počne **Jezus**; prepričan sem, da počne tole: **Očetu kaže svoje rane.** Jezus s svojimi ranami prosi za nas, kot da bi govoril Očetu: 'Oče, to je cena zanje. Pomagaj jim, varuj jih. Tvoji otroci so, ki sem jih rešil, s tem.' Sicer ne vem, zakaj bi Jezus po vstajenju imel častitljivo, prelepo telo. Ni imel modric, ni imel brazgotin od bičanja, a imel je pet ran. Zakaj jih je Jezus hotel ohraniti v nebesih? Zakaj? Da bi molil za nas. Da bi Očetu pokazal ceno: 'To je cena. Sedaj jih ne pusti samih. Pomagaj jim.'*

Verovati moramo v to, da Jezus v tem trenutku posreduje za nas pred Očetom, za vsakega med nami. In ko mi molimo, ne smemo pozabiti prositi Jezusa, naj moli za nas: 'Jezus, prosi zame! Pokaži Očetu svoje rane, ki so tudi moje, so rane mojega greha. So rane mojega problema v tem trenutku.' Jezus kot priprošnjik torej Očetu kaže svoje rane. In to danes, v tem trenutku.

... Zaupati moramo v to Jezusovo molitev z njegovimi ranami pred Očetom.« (Papež Frančišek med sv. mašo v Domu sv. Marte, 3.6.2014)

In kaj dela Sveti Duh? Oče prav po Svetem Duhu oživi svojega Sina, ter mu da poveljano podobo. **Sveti Duh je maziljenje, ki daje telesu mehko in lepoto Božjega življenja.** Prav Sveti Duh je tisti, zaradi katerega je Sin po vstajenju tako čudovit, prenovljen, ohranja pa rane, s katerimi prosi za nas. Sveti Duh je duh življenja, po katerem Jezus prejema poveljano življenje, je maziljenje, po katerem se celijo grde brazgotine. **Je kakor maziljenje z oljem, ki nas varuje pred sovražnikom.**

Čemu vse te osebe, te vloge? Oče, ki se zdi najpomembnejši, je skrit za svojim Sinom, da bi ohranil svojo Očetovsko vlogo. Sina smo videli, Sina prejemamo. Sin bi se, človeško gledano lahko prevzel, ker je vse storil za nas in ga moremo pri vsaki maši celo užiti. A zato, da ohrani ponižnost, Sin brez Očeta ne more ničesar. Sveti Duh pa je nevidna prisotnost, izredna svoboda, ki se zdi, da uhaja vsakemu pogledu. V tem neomejenem delovanju pa je tih in blag, da ga komaj opazimo.

Mogoče je praznik Svete Trojice priložnost, da se ustavimo ob vseh treh osebah in prosimo, da bi znali v življenju delovati po njenem vzoru.

Da bi znali **obvladovati pomembnost in moč, kot zmore to Oče**, ki prepušča Sinu, da se pokaže.

Da bi znali **biti pokorni kot Sin**, ki se odpoveduje svoji volji in spolnjuje le voljo Očeta.

Da bi znali **biti tihi in blagi kot Sveti Duh**, pa čeprav je naše moči še dovolj.